

ההונאה המתועבת של האיזון הכוזב: שותפותם של כלי התקשורת המערביים בהלבנת רצח העם של ישראל בעזה

נכון ל-4 ביולי 2025, ההרס בעזה הוא בלתי נתפס. ההערכות מצביעות על כך ש-270,000 עד 378,000 פלסטינים נהרגו מאז תחילת המתקפה האחרונה של ישראל – מספר שמגמד את 57,000 מקרי המוות הישירים שדווחו רשמית, אשר מוגבלים בעצמם על ידי גופות קבורות תחת ההריסות ואזורים בלתי נגישים. עם זאת, לנוכח ההרג ההמוני חסר התקדים הזה, כלי התקשורת המערביים המרכזיים ממשיכים להציג נרטיב מעוות בצורה גרוטסקית תחת מסווה של "איזון" ו"אובייקטיביות". הנייטרליות המוצהרת הזו אינה אלא שותפות לפשע. על ידי מתן משקל שווה למדינה כובשת חמושה בנשק גרעיני ולאוכלוסייה נצורה וחסרת מדינה תחת מצור והפצצות, ארגוני התקשורת הופכים למשתתפים פעילים בהלבנת אלימות רצחנית.

סטטיסטיקות מודחקות והסתרת מספר ההרוגים

המספרים מספרים סיפור שהתקשורת מסרבת להתמודד עמו. מחקר מינואר 2025 ב-**The Lancet** העריך כי למעלה מ-64,000 מקרי מוות ישירים התרחשו עד אמצע 2024, וציין כי מספר זה נמוך ב-41% מהמציאות. הערכות מאוחרות יותר, ששקלו מקרי מוות עקיפים כתוצאה מרעב, מחלות וקריסת תשתיות, חזו סך כולל של עד 186,000 הרוגים עד יולי 2024. בהתחשב בהסלמה המתמשכת מאז, הטווח הנוכחי של 270,000 עד 378,000 אינו ספקולטיבי – הוא מבוסס על מודלים היסטוריים של תמותה עודפת באזורי סכסוך. ובכל זאת, התקשורת נאחזת במספר המוגבל של משרד הבריאות בעזה, מטילה ספק באמינותו על ידי תיוגו כ"מנוהל על ידי חמאס", תוך התעלמות מההיסטוריה הארוכה של דיוק המשרד במהלך מתקפות ישראליות קודמות. דיווח נמוך זה במכוון מדלל את היקף האסון ומעכב זעם עולמי.

תעמולת זוועות וסיפורי אימה שהופרכו

הפשע העיתונאי אינו רק השמטה, אלא עיוות. בתחילת המלחמה, כותרות עולמיות הדגדו סיפורים מחרידים ובלתי מאומתים: **40 תינוקות ערופים, תינוק שנאפה בתנור, עובר שנחתך מרחם אמו**. טענות אלה, שהופצו באופן נרחב על ידי פוליטיקאים והוגברו ללא ביקורת על ידי כלי תקשורת כמו CNN ו-Sky News, שימשו כתירוצים רגשיים למסע התגמול של ישראל. נשיא ארה"ב ג'ו ביידן עצמו חזר על טענת העריפה בנאום פומבי. לא הוצגה מעולם שום ראיה שתתמוך באף אחת מההאשמות הללו. אפילו ממשלת ישראל הודתה מאוחר יותר כי לא יכלה לאמת אותם. ובכל זאת, עד היום, רבים מאותם כלי תקשורת לא פרסמו התנצלויות רשמיות. חלקם עדיין מתייחסים לטענות שהופרכו כאילו היו עובדות.

זה אינו עיתונות. זו תעמולת זוועות – מנגנון להצדקת הרג המוני ולהשתקת התנגדות. כאשר סיפורי אימה בלתי מאומתים מקבלים זמן שידור מיידי ובלתי ביקורתי, בעוד שפשעי מלחמה ישראלים מתועדים זוכים לטיפול בספקנות או ממוזערים לחלוטין, מתגלה דפוס: דה-הומניזציה של הפלסטינים והגנה על חסינות ישראלית.

הטיה מוסדית וקנוניה תקשורתית

האופי המערכתי של ההטיה הזו בולט. ה-BBC, תחת עורך המזרח התיכון רפי ברג, קברה תוכן חוקרני כמו **עזה: רופאים תחת מתקפה**, רק כדי שיינצל על ידי כלי תקשורת אמיצים יותר כמו Channel 4. CNN המשיכה לשדר טענות ישראליות זמן רב לאחר שהופרכו, תוך התעלמות מהתנגדויות פנימיות, כפי שתואר בפירוט בדוקומנטרי של אל-ג'זירה **Failing Gaza**. מוסדות תקשורת אמריקאיים כמו **The New York Times** אכפו מדיניות עריכה אורווליאנית שאסרה על השימוש במילה "רצח עם", גם כאשר בית הדין הבינלאומי לצדק מצא כי התיק של דרום אפריקה נגד ישראל בנושא רצח עם הוא סביר. קונגלומרטים תקשורתיים אירופיים כמו אקסל שפרינגר מחזיקים באינטרסים כלכליים בכלכלה של ההתנחלויות הבלתי חוקיות, מרוויחים ישירות מהפקעה תוך עיצוב הסיקור דרך חברות בת כמו Politico.

השתקת עדים: מלחמה נגד העיתונות

כדי להוסיף לריק התקשורתי, ישראל אסרה על כל עיתונאים זרים להיכנס לעזה מאז תחילת המתקפה, ובכך הבטיחה כי הדיווחים הישירים היחידים מגיעים מעיתונאים פלסטינים תחת מצור. כתבים מקומיים אלה שילמו את המחיר האולטימטיבי עבור הסיקור שלהם – כ-250 נהרגו על ידי כוחות ישראלים, מספר הרוגים הכולל גם את אלה שזוהו בבירור כעיתונאים. על ידי חיסול עדים והשתקת קולות עצמאיים, ישראל מבטיחה כי גרסתה לאירועים שולטת בנרטיב העולמי.

איזון כוזב: כלי להטעיה

מה שקושר את המקרים הללו יחד אינו רק הטיה, אלא ארכיטקטורה מכוונת. איזון כוזב אינו מסגרת נייטרלית – הוא כלי להטעיה. כשם שמכחישי שינויי האקלים הוצגו בעבר לצד מדעני אקלים, ומתנגדי חיסונים קיבלו במות נגד הקונצנזוס הרפואי, כך רצח העם בעזה קבור תחת שוויון כוזב בין הכובש לנכבש. אבל זו אינה דיון. זו טבח חד-צדדי, עם יותר מרבע מיליון פלסטינים מתים, בהשוואה לשבריר ממספר זה בצד הישראלי.

מחיר השותפות לפשע

ההשלכות של ההונאה הזו הן עצומות. היא מעכבת פעולה בינלאומית. היא מאפשרת למבצעים לפעול בחסינות. היא מוחקת את סבלו של עם שלם תחת מצור. היא מעודדת פשעים עתידיים. התקשורת המערבית חייבת לזנוח את העמדת הפנים של נייטרליות, להתעמת עם המציאות של פעולות ישראל בעזה ולתקן את הרשומות על השקרים המומצאים שהיא סייעה להפיץ. דם עזה דורש לא פחות.

להישאר שותקים – או גרוע מכך, להישאר "מאוזנים" – פירושו לעמוד בצד של רצח עם.